

WALKOWIAK MARCIN (1885-1940)

Urodził się 9 czerwca 1885 roku w Brońsku, w powiecie śmigielskim. W 1919 roku wstąpił do Policji b. Dzielnicy Pruskiej (od 1921 roku Policja Państwowa). Do 18 marca 1924 roku służył w komendzie powiatowej Policji Państwowej w Bydgoszczy, następnie na stanowiskach zastępcy komendanta posterunku w Nakle, zastępcy komendanta powiatowego w Szamotułach, w komendzie powiatowej w Lesznie. Od 24 kwietnia 1931 roku do 9 lutego 1932 roku był komendantem posterunku w Gostyniu. Następnie ponownie służył w Szamotułach i w Lesznie.

W 1939 roku był naczelnikiem referatu gospodarczego w komendzie powiatowej Policji Państwowej w Poznaniu. Miał stopień starszego posterunkowego. 3 września 1939 roku razem z policją poznańską ewakuował się na wschód, w kierunku Tarnopola. W nieznanych okolicznościach dostał się do niewoli radzieckiej. Przechowywany był w obozie w Ostaszkowie. Wywieziono go stąd 7 kwietnia 1940 roku do Kalinina. 8 kwietnia został zastrzelony w więzieniu wewnętrznym UNKWD, a jego ciało wrzucono do zbiorowego dołu we wsi Miednoje.

Lista ostaszkowska, Szczytno 1993, s. 121, nr 5808; *Rozstrzelani w Twerze*, Warszawa 1997, s. 309; *Naznaczeni piętnem Ostaszkowa*, Warszawa 2000, s. 435; *Miednoje: księga cmentarna*, Warszawa 2006, s. 967; *Martyrologia policjantów*, Szczytno 2010, s. 216; W. Śmigielski, *Mieszkańcy Gostynia i okolic w mogiłach katyńskich*, Gostyń 2015, s. 98-99.